

IKSZIKSZÍ

AZ ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA LAPJA

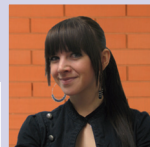
14
2014

05
MÁJUS

XVIII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

XXI. SZÁZAD

Jelképek között

Jelképek között....

Mostani számunkban szimbólumokról, jelképekről írunk, és bemutatjuk ezek sokszínűségét az élet különböző területein. Az Externáliák rovatban a kézjelekről és a kultúránként eltérő értelmezéseiről olvashatsz. Lapozz a 10. oldalra, hiszen a Sport rovatban Kerri Strug történetét mutatjuk be, ami mindannyiunk számára inspiráló és meghatározó. Milyen a fiatal kezdő írók helyzete itthon? A Kultúra rovatból erről is olvashatsz. Meleg nyárban reménykedünk, sok napsütéssel és kellemes tóparti pihenéssel – a 8. oldalon arra is találsz tippet, hogy melyik hazai tavunknál mi vár rád

Karsay Marcella

ÁVF - Kapcsolatok Napja

2014. április 16-án immáron 16. alkalommal került megrendezésre a hallgatóink által szervezett ÁVF-Kapcsolatok Napja.

Iskolánkban a rendezvény napján több mint hatszáz érdeklődő fordult meg. A nap folyamán informálódhattunk a földszinti Állásbörze kiállítók által nyújtott gyakorlati helyekről, az első emeleten a Sikerbörze keretében ötven lelkes hallgató mutatott be 26 sikeres vállalkozást. A második emeleten szakmai programokon vehettek részt az érdeklődők, ahol megtudhatták többek között azt is, milyen jellemvonásokat rejt kézírásuk, milyen egy jó önéletrajz, és kipróbálhatták magukat állásinterjún.

A délután folyamán a Sikeres Kapcsolatok program keretében iskolánk rektora dr. Vastagh Pál és a rendezvény két fővédnöke Barkász Sándor és dr. Rudas László köszöntötte a látogatókat, majd a három legjobb

hallgatói prezentációt tekinthették meg és szavazhattak rájuk a résztvevők. Az idei évben együttműködési megállapodást írt alá az ÁVF és a CSVOE (Családi Vállalkozások Országos Egyesülete), majd kihirdetésre került, melyik volt a legjobb prezentáció.

A nap végén kerekasztal beszélgetésen vehettek részt a vendégeink, ahol a két fővédnökkel beszélgethettek Vállalkozás és siker, illetve Vállalkozás és tehetség témában.

Ezúton szeretnénk megköszönni vezető tanárainknak, hogy 80 lelkes hallgató terelgetésével egy sikeres napot tudhatunk magunkénak, nélkülük nem jöhetett volna létre.

Köszönjük a látogatóknak, hogy részt vettek az eseményen, reméljük mindenki hasznosnak találta és a jövőben is ellátogat az ÁVF - Kapcsolatok Napjára.

Németh Adrienn Nóra
Hallgatói Főkoordinátor

Rövid hírek

Diplomaosztó

2014. április 26-án, a főiskola 30. diplomaátadó ünnepélyén 55 hallgató vehette át az oklevelét. Gratulálunk!

Tehetséggondozó Program

A végzett tehetséges diákok pótlása érdekében idén is volt TGP tagfelvétel. A program így további 13 szerencsés hallgatónak nyújt lehetőséget a személyre szabott szakmai fejlődésre.

Nyári Egyetem

2014 júliusában ismét lehetőséget kapott öt kiválasztott hallgató – Antal Bálint Árpád, Barabás Tamás, Hambalkó Zsuzsa, Maurer Zsuzsanna, Szanyi Esztella –, hogy iskolánkat képviselve Varsóba utazzon, ahol harmadik alkalommal rendezik meg a Nemzetközi Nyári Egyetemet. Sok szerencsét és kellemes időtöltést kívánunk a csapatnak!

TITDK, avagy Tavaszi Intézményi Diákköri Konferencia

Rendhagyó módon ebben a tanévben főiskolánk másodszor is megrendezte az Intézményi Diákköri Konferenciát, így a most szakdolgozatot íróknak is lehetőségük nyílt még egy utolsó tudáspróbára a szakdolgozatuk megvédése előtt.

A hallgatók Gazdálkodási és Nemzetközi tanulmányok, valamint Humán erőforrás szekcióban számoltak be kutatási eredményeikről. Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciára az alábbi hallgatók jutottak tovább:

- Németh Levente Tamás
- Szép Ramóna
- Glózer Zsolt
- Tóth Kathrin

Minden résztvevőnek gratulálunk a színvonalas teljesítményhez!

„Egység a sokszínűségben”

Ezzel a címmel rendezte idén – immáron negyedik alkalommal – Nemzetközi Kommunikációs, Viselkedéskultúra és Protokoll Versenyét a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola. Az ÁVF-et az egész napos versenyen Szépe Orsolya tanárnő felkészítésével Orosz Dóra, Révész Andrea, Szőke Szilvia, Takács Leila és Vuszek Fanni képviselte. A csapat aktív segítője volt Kreiner Evelin hallgatótársunk is, akinek ezúton is köszönjük a lelkes közreműködést!

A résztvevők minden évben kapnak előzetes feladatot is, hogy már korábban ráhangolódjanak a megmérettetésre. A mostani alkalomra minden csoportnak plakátot kellett készítenie a fenti címmel – Egység a sokszínűségben –, ami az EU egységére és a résztvevő országok egyediségeinek köszönhető sokszínűsége utalt. A témaválasztást Magyarország EU-s csatlakozásának 10. évfordulója tette indokoltá. A benyújtott munkával második helyezést értünk el, továbbá a verseny során nyújtott egyenletesen színvonalas teljesítményt a zsűri különdíjjal jutalmazta.

Az egész napot betöltő, 14 feladatcsoportot tartalmazó verseny a mindennapi viselkedéskultúra-elemek ismeretének felmérésén túlmutatóan izgalmas kihívások elé állította a csapatokat, így a helyezésen kívül szellemileg is sokat profitáltunk a résztvételből. Külön köszönjük a főiskola vezetésének, hogy lehetőséget biztosított számunkra, hogy részt vehettünk a versenyen, és képviselhettük az Általános Vállalkozási Főiskolát.

Idő és időtlenség *Élmény a múltból, ami a jövőben is megmarad*

Egy elmélet szerint az idő csupán illúzió. A múlt és a jövő már illetve még nem létezik, az adott pillanat viszont kézzelfogható és valós. Ezt a témát járja körül Bekő Éva kiállítás, amit a szerkesztőség egy csapat-építő keretén belül láthatott az Aranytíz Kultúrházban.

A festmények az időt különböző szempontok alapján mutatják be. Mindegyik alkotás mögött más-más gondolatok és feltételezések állnak, melyek közül néhány erősíti az alapfeltevést, miszerint az idő nem más, mint illúzió, míg mások ennek az ellenkezőjét sugallják. Mi úgy gondoltuk, hogy az igazság talán ebben az esetben is valahol középen húzódik meg.

A mi elképzelésünket igazolja például a *Múlt és jövő* című absztrakt festmény. A képen lila alapon sárgával egy keskenyedő, majd a közepétől kezdődően újra kiszélesedő sávot látunk. Ez a sáv az idő, melynek bal- és jobb oldali szélesebb sávjai a múltat és a jövőt jelképezik.

Múltunkra sokféleképpen tekinthetünk vissza. Az idő múlásával mindig újabb perspektívából gondolhatunk a velünk történetekre, tapasztalatainkra, és más tanulságokat vonhatunk le belőle aktuális jelenünkre nézve. Minél régebbi az emlék, annál szélesebb az értelmezési lehetőségek skálája. A jövőnkkel ugyanez a helyzet. Ha belegondolunk, sokkal inkább tudatában vagyunk annak, hogy mi az, ami holnap történni fog velünk, mint an-

nak, hogy tíz vagy húsz év múlva hol leszünk, mit fogunk csinálni. A közeli jövőnk lehetőségei szűkebbek, mint a távoli jövőnké. A jelen pedig adott. Akkor és ott, a pillanatban létezve nem tudunk többféle szempontot figyelembe venni. Nincs rá idő. A pillanat az, amikor cselekszünk. Szűkebb látókörünk miatt szűkebb a sáv is, szinte csak egy pont a síkon. Ezért a múlt és a jövő is létezik, még hozzá a jelenben, mert cselekedeteinket befolyásolják a tapasztaltok és a remények.

A *Harangszó* című alkotás viszont a történetek teljes elmúlását szimbolizálja. A harangtól induló hanghullámok erőteljesek, szinte fellobbannak, mint a tűz. Azonban távolodva a forrástól egyre gyengülnek. Erőtlenségüket halványabb színek jelképezik, majd a visszhang megszűnésével nem marad más, mint a csend. A hang eltűnt, elmúlt, ahogyan a pillanat is. Visszahozhatatlanul véget ért. A legújabb messiás pedig ennek az ellenkezőjét (is) szeretné jelezni nekünk. „Enyhe” feminista vonásain túl – hiszen a képen keresztre feszített aktuális messiásunk egy nő – éppen azt próbálja bizonyítani, hogy a jelen és a jövő is kézzelfogható. A háttérben lévő alakok, a múlt messiásai, bár nem központi alakjai a festménynek, mégis a jelenrel együtt léteznek. „Kézzelfoghatóak”. A jövő pedig szintúgy. Másodpercek alatt többet ember születik és hal meg. A legújabb messiásnak már elkészült a keresztye.

A kiállítás biztosította a lehetőséget az elmélyülésre, új szempontokat, ötleteket vetett

föl, s bátran állíthatom, hogy mindenki, aki jövőjéből időt szakított arra, hogy a jelenét értékesebbé tegye, az most már gazdagabb múlttal rendelkezik.

Elérhetősége: <http://evabeko.blogspot.hu/>
Nyikos Orsolya

Dél-alföldi Talentum Akadémia

Az iskola újszerű és formabontó módon mutat utat és tudatosan készíti elő a sajtáságos tehetségű helyi fiatalok jövőjét. Barkász Sándor, aki az akadémia alapítója és egyben a BékésDrén Kft. vezetője, szívesen nevezi „lelki hajtóerő nevelőnek”. A programban résztvevőket már nem csak Békés megyéből, hanem Csongrád megyéből, a következő években pedig már a határon túli magyar iskolák érettségiző diákjai közül is válogatják ki: ez közel 12000 fiatalot jelent majd.

A DELTA programba való bejutás

A kiválasztási rendszer azon alapul, hogy a középiskolák végzősei közül (legalább egy megyényi diákból) választják ki az innovatív szellemű, veleszületett stratégiai gondolkodással rendelkező fiatalokat. Az Akadémia szerint minden huszadik emberben vannak meg ezek az adottságok. A kiválasztás nem kimondottan a tanulmányi eredmény alapján történik, hanem olyan lelki alkattal rendelkezőket keresnek, akikre jellemző, hogy „független, kezdeményező, önmotiváló személyiségek, akiket a versenyszellem és a tettvágy hajt, kockázattűrő és formabontó gondolkodásúak, fegyelmet viselkedésűek, kritikus észjárásúak, optimista életfelfogásúak, munkájában lelkiismeretesek, alaposak és lelkiismeretesek, nyomásra higgadtak, gyors és határozott döntésre képesek”. Az akadémia hallgatóinak kiválasztása a személyiségükre vonatkozó kérdőíven alapuló rendszer (PI) használatával történik. Ezt a kérdőívet minden vállalkozó kedvű diák kitöltheti a középiskolai oktatási intézmények segítségével. A tesztet kitöltők közül az Akadémia statisztikai eredményeinek alapján végzős

évfolyamonként körülbelül 150 kiválasztott diák kap lehetőséget arra, hogy a DELTA rendszerbe lépessen és részt vegyen a képzésben.

A képzés és a program

A kiválasztott tanulóknak a vezetővé válás útján szeretnének tudatosan és hatékonyan segíteni az Akadémia keretein belül. A jelenlegi társadalomban ezer emberből ötvenen alkalmasak stratégiai vezetőnek, de mégis csak három fő adottsága hasznosul és 47 fő valami miatt elkallódik. Az Akadémia a három és az ötven fő közötti különbséget próbálja lesűkíteni, amennyire csak lehet. A DELTA-ra felvételt nyert fiatalok egy elfogadó nyilatkozat letételével egy ingyenes há-

teljesítmény és cselekvés, kognitív kompetenciák, csapatmunka és együttműködés, marketing és marketingkommunikáció.

A III. évfolyam képzési tematikájában pedig már olyan témakörök vannak, mint a rendszerszemlélet, cégméretre illeszkedő struktúrák, vezetés és szervezés, konfliktus, krízis, válság és megoldásai, etika és erkölcs a mindennapokban, protokoll és etikett, személyes stílus, életstratégiák, illetve a modern és posztmodern kor sematikus képlete.

A képzés gerincét a Nyári Akadémia adja, ahol a résztvevők egy öt napos képességfejlesztő előadássorozaton és kulturális programokon vesznek részt. A nyári képzéseket az év közben működő mentorprogram keretében történő szakosodás és a gyakornoki lehetőségek létrehozása köti össze.

Barkász Sándor az ÁVF - Kapcsolatok Napján megrendezésre került kerekasztal beszélgetésén feljánlotta,

hogy a főiskola tíz hallgatója számára helyet biztosít ebben a programban. A hallgatókat a Szervezési gyakorlaton részt vevő hallgatók közül választották ki a koordináló tanáraink, és a szerencsés tanulók a teszt kitöltésével tanulhatnak az Akadémián, ahol megtudhatják, milyen mértékben van bennük jelen a vezető vállalkozói szellem.

Szilágyi Szandra

(Forrás:

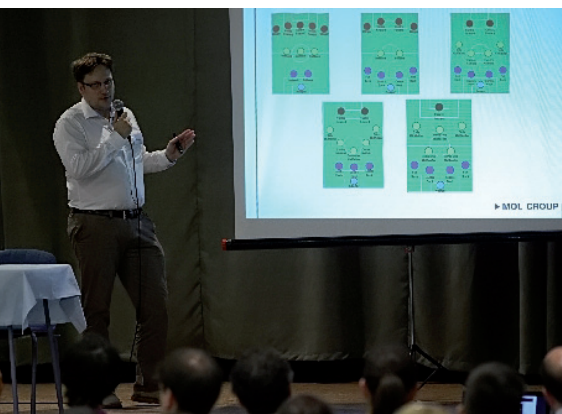
<http://www.deltaakademia.hu>)

roméves programban vehetnek részt. Ez egy nyári képzésből, különböző (például nevelő, szakmai életpályamodell kialakítását segítő) programokból és rendezvényekből áll.

Az I. évfolyamon a képzési tematikának az a célja, hogy fokozatosan kialakítsák azokat a vezetői kulcskompetenciákat és gondolkodásmódot, amelyek nélkülözhetetlenek a sikeres vezetők számára. Ezért az első éves turnusban az érzelmi intelligencia, önismeret és emberismeret, önállóság és felelősség, kreativitás, tanulásmódok, motiváció és feladatorientáció, felelősségvállalás és szolidaritás, csapatmunka, csapatszellem, közösségépítés, konfliktusok és kezelésük, család, közösség, nemzet, látszat és valóság, illetve a média kap különösen nagy hangsúlyt a témacsoportok közül.

A II. évfolyamon már a vezetők személyi kompetenciáit sajátítják el a diákok. Itt olyan témacsoportokkal találkozhatnak, mint a személyes hatékonyság, befolyásolás,

A családi vállalkozások helyzete Magyarországon

2014. április 3-án tartották az Általános Vállalkozási Főiskola és a Családi Vállalkozások Országos Egyesületének (CSVOE) közös rendezvényét, amelynek témája a családi vállalkozások hazai helyzete volt.

A kerekasztal beszélgetés résztvevői:

- Dr. Vastagh Pál, az Általános Vállalkozási Főiskola rektora
- Dr. Rudas László, a Családi Vállalkozások Országos Egyesületének elnöke
- Dr. Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezető-helyettese
- Dr. Józsa István, a Magyar Szocialista Párt frakcióvezető-helyettese
- moderátor: Hadas Krisztina, újságíró, szerkesztő, riporter, tanár

„A 10-20 éve alapított kkv-k, családi cégek bebizonyították életképességünket. A Családi Vállalkozások Országos Egyesületében tudásunk megosztásával, közös programjainkkal és az országunk gazdasági, politikai vezetésének ajánlott stratégiai partnerséggel számos akadály leküzdésében segíthetjük a magyar családi vállalkozásokat. Hisszük, hogy munkánkkal a foglalkoztatás növelését, a hazai gazdaság fejlődését és hosszú távon Magyarország felvirágoztatását szolgálhatjuk. Olyan kulcsfontosságú ügyet karoltunk fel, amely közös platformot teremt kormányzat és ellenzék között” – mondta *dr. Rudas László*, az egyesület elnöke.

A vitafórum alapvető problémafelvetései között szerepelt, hogy jogi keretek között (egyelőre) nincs olyan, hogy családi vállalkozás. Az egyesület egyik alapvető célja az, hogy ez megváltozzon, azaz hogy a Kft., Bt., és egyebek mellett a családi vállalkozás is önálló

szervezeti forma legyen, ennek viszont előfeltétele a családi vállalkozás pontos meghatározása. Addig, míg nincs rájuk pontos definíció, lehetetlen lenne további lépéseket tenni érdekében. Az egyesület fontosnak tartja a generációkon átívelő befektetések védelmét, a méltányosabb adózást és a más befektetőkkel azonos elbírálást. Szorgalmazák például, hogy ezek a vállalkozások a fiatalabb generáció képzését leírassák az adóból, hogy ezt tartós befektetésnek tekintsek.

Ezek mellett a CSVOE alapvető célja, hogy az egyenes ági ajándékozás és öröklés a jövőben is adómentes maradjon. A közbeszerzések esetében pedig azt szeretnék elérni, hogy az elbírálási folyamatban előnyt jelentsen a megbízhatóságot mutató több éves működés és a családi vállalkozói háttér.

A rendezvényen résztvevő politikai erők egyaránt egyetértettek abban, hogy fontos kérdések merültek fel Magyarország jövőjének szempontjából is. Mind *dr. Józsa István*, mind *dr. Vejkey Imre* hangsúlyozta, hogy pártjuk programjától és célkitűzéseitől egyáltalán nem áll távol a fent említett problémák megoldása, „helye van a PTK-ban a családi vállalkozásnak, az alapvető értékekből levezetve (mint például a megbízhatóság)” – mondta *dr. Józsa István*. Emellett a képzés és az oktatás kérdését tekintve a fentiekre adott válaszában hangsúlyozta azt is, hogy nem csak a családi vállalkozások esetében, hanem szélesebb körben is szükség lenne reformokra, például vissza kéne kanyarodni a társadalmi ösztöndíj rendszeréhez, ingyene-

sen lehessen megszerezni az első diplomát, valamint valóban jó irány lenne, hogy a családi vállalkozásoknál az oktatást költségként elszámolhassák. Véleménye szerint a közbeszerzéseket tekintve normatív szabályozásra lenne szükség, mely szintén támogatná az értékalapú megközelítést, hiszen normatív alapon már meg lehet határozni a stabilitást és a biztonságot.

Dr. Vejkey Imre válaszul megemlítette, hogy a törvény rendelkezései szerint a tartós befektetésből származó jövedelem eddig is adómentes volt, így ebből levezetve, ez alapján lehetne további intézkedéseket és pontosításokat tenni a családi vállalkozásokra vetítve. Emellett hangsúlyozta, hogy a kormánya eddig is támogatta a kis- és középvállalkozásokat (KKV), és ezen a továbbiakban sem kívánnak változtatni. Ezért érdemes is most KKV-t alapítani, a kormány honlapján tájékozódhatunk a lehetőségekről, például az újonnan vállalkozást alapítók számára elérhető európai finanszírozási lehetőségekről. A közbeszerzések tekintetében szintén módosították a törvényt, ez egyszerűsödést jelent, és a KKV-k előnyösebben juthatnak ma közpénzekhez.

Dr. Rudas László zárszavában elmondta, rendkívül elégedett volt a beszélgetéssel: úgy érzi, a családi vállalkozások szép jövő elé néznek, és akármelyik oldal is kerül hatalomra a következő időszakban, a helyzet biztató.

Montvai Edit

Családi Vállalkozások
ORSZÁGOS EGYESÜLETE

BÚCSÚZÓ ARCAINK

Közeledünk a tavaszi félév végéhez. Sokatok számára ez „csak” egy újabb félév vége és a nyár kezdete. Viszont néhányunk számára a főiskolás évek végét jelenti, és a szerkesztőségünkben is távoznak régi arcok. Ismerjétek meg őket egy picit közelebbről: Schaum Zsófi a cikkeink javításáért felelt Miklós Ágnes Katával együtt, Fazekas Zsolt kérdezett titeket lapszámról lapszáma különböző témában a Kerekasztal rovathoz, míg Kovács Zsófi vezette a különböző könnyed cikkekkkel, viccekkel és Sudokuval megfűszerezett Nekem8 rovatot.

Schaum Zsófi

– a korrektorunk

Miért jelentkeztem korrektornak?

Elsőévesként Görbe Éva tanárnő hívta fel a figyelmemet az XXI-s hirdetésre, hogy korrektort keresnek. A Tanulás felsőfokon Tanulásmódszertan kísérleti jegyzetében fedeztem fel egy-két helyesírási hibát, ezért ajánlotta nekem ezt a posztot. Azért jelentkeztem, mert szerettem volna valahova tartozni a főiskolán belül, és persze mindig hamar észreveszem a hibákat a szövegekben. Kecsegtető volt az is, hogy az ösztöndíj mellé még kiegészítésként kereshetek egy kis pénzt azzal, hogy mások hibáit javítom. Tudtam, hogy más is jelentkezett erre a posztra, és nagyon örülök, hogy én kaptam meg, mert újságíróként vagy rovatvezetőként nem tudnám magam elképzelni. Írtam egy-két rövid élménybeszámolót, és rájöttem, hogy az „alkotás” sokkal nehezebb, mint a korrektúrázás.

Milyen élményekkel gazdagodtam?

Már három éve Ikszikszis vagyok, folyamatosan cserélődtek az emberek, de mindig jó volt a hangulat itt a szerkesztőségben. Az elején még nem mertem elmondani a véleményemet, meglátásaimat, de sok bátorítást kaptam a csapattól. A csapatépítők azok, amik a legtöbb élményt adták, hiszem egyrészt jobban megismertük egymást, másrészt könnyebb volt így dolgozni a többiekkel. Nagyon sokat

köszönhetek Germánné dr. Vastag Györgyinek és Miklós Ágnes Katának a fejlődésemben.

Korrektúra közben milyen vicces hibákkal találkozott?

Konkrét példát nemigen tudok mondani, de a vicces hibák legtöbbször a Kerekasztal rovatban fordulnak elő. Amikor ezt a rovatot korrektúrázom, egyszerre nevetek és fogom a fejem a hibáktól. Itt legtöbbször nem a rovatvezető a felelős ezekért a hibákért, hiszen ő szó szerint azt írja le, amit a hallgatók válaszolnak az aktuális kérdésre. A Vallomások számban nem sokat javítottam a leírtakon, csak hogy hitelesebbek legyenek a „vallomások”.

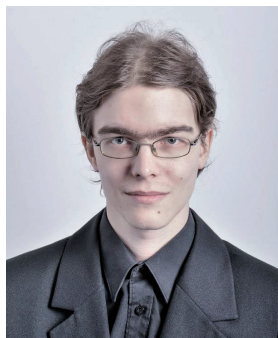
Szabadidődbben mivel foglalkozol?

Legtöbbször szerelmes regényeket olvasok, nővéremmel és öcsém-mel biciklizek, rejtvényt fejték. Imádom éjszaka Budapesten lófrálni, közben beszélgetni a párommal, és rácsodálkozni a város szépségeire. Nagyon szeretem az ötéves „majdnem” keresztlynyomat különböző családi- és gyermekprogramokra vinni.

Karsay Marcella

Fazekas Zsolt

– Kerekasztal rovatvezető

Mikor és hogyan kezdtem bele a novellák, képregények írásába?

Pontosabb eredete nincs, de mindig erősen élt bennem az alkotási vágy, gyermekként sokat rajzoltam. Sajnos a rossz magatartásom miatt nem kerültem be egy rajzoló gimnáziumba. Ekkor tértem át a rajzolásról az írásra. Eleinte csak rövid történeteket, novellákat írtam, de közben rengeteg képregényt is olvastam, majd a barátnőm javaslatára elkezdtem képregény-forgatókönyveket is írni.

Milyen képregényeket szeretsz olvasni?

Gyerekkoromban nagyon sok képregényt kaptam a szüleimtől és ismerősöktől mondván, hogy „jó lesz ez a gyerekeknek”. Mára a gyűjteményem főként angol nyelvű kiadásokból áll. Ezek között meglepően sok a horror képregény.

Regényt is írsz, hol tartasz az írásában, és mikor kezdted?

Három éve kezdtem el írni egyszerre több regényt is. Az a célom, hogy időn befejezzem őket, mert sajnos nem tudok egyszerre egyre koncentrálni, szeretek mindig másha belekezdeni. Nem tudok egy történetnél leragadni, ezért is írok háromfélét. Mostanság próbálom ki magamat szerkesztőként, érdekes szabadjára engedni más alkotót egy ötlettel, és látni, mire jut vele.

Miről szólnak a regényeid?

Ez nagyon változó. Sosem tudtam egy témánál leragadni, de a leggyakrabban visszatérő elem mindegyikben a művészet a művészetben. Imádom a világ a világban gondolatát, és hogy ez hogyan is hat a szereplőkre. Egy íróra a saját művéhez a kutatás, egy olvasóra egy jó könyv, egy hősies bajnokra a régi legenda, stb. Ez számomra nagyon érdekes és személyemhez közel álló téma.

Miken dolgozol?

Jelenleg a blogomon jelenik meg egy Bárd nevű karakterem kalandjairól egy novellasorozat, most a közepénél tartunk. Egy képregényes pályázatra készül az egyik legkomplexebb képregényem, a Farkas. A Random Magazin képregényes honlapra három másik képregényt írok különböző rajzolókkal és egy képregény-antológiát szerkesztünk más alkotókkal. Persze ott vannak a regényeim is, de jelenleg egy má-

BÚCSÚZÓ ARCAINK

sik antológiát is szerkeszttek, amibe pár közeli ismerősöm ír egy-egy történetet. Azt lehetne mondani, hogy közülük minden író mentorom vagy tanítványom volt, és az antológia címe is az, hogy Ihlettől-ihletig.

Miért választottad az ÁVF-en a reklámszervezői szakot?

Akartam egy hasznos szakmát. Nem akartam egy semmit sem bizonyító művészdiplomát. Szeretek szervezni, érdekel a marketing és annak hatásai, eszközei.

Kovács Zsófi

– A Nekem8 rovatvezetője

A pécsi jogi egyetem elvégzése után hogyan kerültél Budapestre?
Pécs szuper város, nagyon szeretem. Az egyetemi évek alatt azonban már biztos voltam abban, hogy Budapesten szeretném majd az életemet folytatni, így a diploma megszerzése után itt kerestem munkát. Akkor abban még nem voltam biztos, hogy jogi jellegű munkát szeretnék-e végezni, nagyon érdekelt még az újságírás is. Végül úgy döntöttem, hogy maradok a jognál, és most úgy érzem, hogy jól döntöttem.

Hol sikerült elhelyezkedned a végzettségeddel?

A legfontosabb dolog az álláskereső során számomra az volt, hogy olyan munkát találjak, amit szeretek csinálni, hiszen az fogja kitölteni az időm egy jelentős részét. Abban biztos voltam, hogy a „klasszikusnak” mondható jogi szakmák nem igazán nekem valók. Egy körülbelül két-három hónapos, nagyon nehéz időszak eredményeként a Magyar Állami Operaházban kezdtem el dolgozni, ahol a kultúra és a jog területe találkozhatott egymással. A döntésekről általában csak utólag, talán hosszú évek távlatából derül ki, hogy jónak bizonyulnak-e. Ez esetben, azt hiszem, ez különösen elmondható.

Miért jelentkezted munka mellett még az ÁVF-re is?

Huh, elég összetett választ tudok csak erre adni. 2010-ben, amikor végül a felvételi jelentkezés napján, pár órával a határidő előtt beadtam a jelentkezésemet, még nem tudtam, hogy miért is teszem. Akkoriban éppen egy nehezebb időszakot éltem meg, és úgy éreztem, hogy nekem most szükségem van valami változásra, valamilyen új kihívásra. A munka és a hétköznapiak körforgásából szerettem volna egy picit kiszakadni, és abban az időben az is ösztönzött, hogy úgy éreztem, nem a jogi pálya az, ami igazán nekem való. A közgazdaságtanra pedig több jel is mutatott: mikor valami nem alakult a legjobban, apukám mindig azt mondta: „látod, a közgázra kellett volna annak idején menned”. Emellett láttam a munkahelyemen is, hogy milyen hasznosak lennének ezek az ismeretek a munkám során is. Nem utolsósorban pedig egy olyan képzésről van szó, amely szintén igen széles körben hasznosítható.

Hogyan találtál rá az XXI-re, és mi motivált téged az újságíráshoz?

Az újságírás az életembe még a pécsi egyetemi évek alatt lépett be, ahol elsőévesként kezdtem kisebb cikkeket frogatni a kari lapba. Az utolsó két évemben főszerkesztőként tevékenykedtem, amit nagyon-nagyon szerettem. Aztán mikor befejeztem az első félévemet itt, az ÁVF-en, egyszer csak kaptam egy e-mailt, mely egy programban való részvételt invitált. Ugyan nem sok észérvt szolt mellette, hogy munka és főiskola mellett még a Tehetséggondozó programba is belépek, mégis úgy gondoltam, hogy bele kellene vágni. Így is történt, be is választottak, a tutorom Menyhártné Zsíros Mária tanárnő lett. Az első találkozásaink egyikekor meséltem neki az újságíráshoz, és hogy

Mik a terveid a tanulás befejezése után?

Elhelyezkedni egy marketinges cégnél. Úgy tűnik, erre lesz is helyem, de még vár rám egy angol nyelvvizsga is. Közben be kell fejezni a regényeim írását, mert már itt lenne az ideje. Igaz, az írás mindig csak kiegészítője lesz a munkámnak, mert ha csak otthon tétlenkedem, akkor alkotni sem tudok. A munka engem felpozsít, és ihletet ad.

Karsay Marcella

sokáig ilyen pályáról gondolkoztam. Ő mesélt nekem az XXI csapatáról, és össze is hozott az akkori főszerkesztővel. Ez valamikor 2010 május-júniusa körül lehetett. „Pechemre” egyből egy csapatépítő tréning következett az akkor induló új csapat részére, és azon már én is ott voltam.

Tanulás, munka, újságírás mellett mire tudsz még időt szakítani?

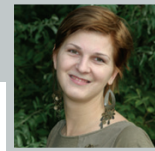
Mit szeretsz csinálni?

Az elmúlt években sok minden változott az életemben, így jelenleg a legtöbb időmet a munka veszi el. Viszont teljesen egyetérték azzal a mondással, hogy mindenkinek arra van ideje, amire szeretné, hogy legyen. Nálam ez egészen egyszerű módon valósul meg az utóbbi időben. Az alvásórák száma egyre csökken, hogy mindenre legyen időm, amire csak szeretném. Viszont azt is nagyon fontosnak tartom, hogy az ember tudatosan próbáljon odafigyelni arra, maradjon ideje kikapcsolódásra és pihenésre, mert a munkamánia önmagában a szervezet számára, ahol dolgozol, szép dolog, viszont nem kifizetődő. Ezt pályakezdőként és fiatalon az ember még nem feltétlenül így látja, hiszen szeretne bizonyítani és előrébb jutni, amivel nincs is semmi baj. De az én tapasztalatom szerint ezt úgy kell megoldani, hogy közben a magánéletünket se hanyagoljuk el. Én épp ezt az egyensúlyt keresgélem – persze, ha megkérdeznéd a családomat, ők hogyan látják ezt, egészen biztosan az a válasz érkezne, hogy csak a munkának élek. Ezúton is üzenem, hogy nem így van és rajta vagyok azon, hogy ez számukra is világosan látszódjon...

Visszakanyarodva a kérdéshez, hogy mit szeretek a szabadidőmben csinálni? Hétköznapiaként, munka után super dolog beülni egy pohár bor társaságában beszélgetni rég látott ismerősökkel, barátokkal. Vagy elmenni egy színházi előadásra – erre mostanában sajnos nem sok lehetőségem nyílt. Hétfőgégeken jólesik valami kreatívat csinálni, ami nem szellemileg, hanem fizikailag vesz igénybe. Nagyon szeretek továbbá utazni is – nem csak Pécsre a családomhoz, de bármerre az országban vagy az országhatárokon kívül. Ja és ki nem hagynék egy jó kis koncertet sem. Szerencsére a főváros mostanában ebben is bővelkedik...

Karsay Marcella

Ha nyár, akkor vízpart...

A főiskolás évek alatt minden hónap új értelmet kap. A december már sok esetben nem csak az ünnepekről szól, májusban és júniusban pedig nem tudunk még felhőtlenül a nyárra gondolni, hiszen arra kell koncentrálnunk, hogy felkészüljünk valamennyi zárthelyire és vizsgára. Ez sajnos ebben az évben sem alakul máshogy, de jó hírem van: nemsokára ezen is túlleszünk, és kezdetét veheti végre az igazi, önfeledt nyár. És hogy mit csináljunk a nagy szabadságban? Íme néhány ötlet, hogy hol tudod majd remekül eltölteni a legmelegebb évszakunk szabad perceit.

Velencei-tó

Ha szeretnénk egy kicsit kimozdulni a fővárosi betonrengetegből, de nem akarunk túl sok időt utazással tölteni, látogassunk el a Velencei-tóhoz, ami mindösszesen 40-50 km-re van Budapeستől. A tavon menetrend szerinti hajójárat is közlekedik, melynek során a nádasok rejtekein megbúvó vízi világot ismerhetjük meg. De buliból sincs itt hiány, hiszen júliusban és augusztusban kerül megrendezésre az „Agárdi Pop Strand” és az „Agárdi Dance Beach” programsorozat, ahol mindenki megtalálhatja a neki megfelelő zenei stílust.

Balaton

Ha úgy döntöttünk, hogy ellátogatunk Velencére, de véletlenül fennmaradtunk a Balatonig közlekedő vonaton, akkor se essünk kétségbe, hiszen a „magyar tenger” valamennyi részén számos fesztivállal és programmal készülnek idén is a nyárra. Ha szeretitek a sportokat, szedjétek össze pár barátot, pattanjatok biciklire és tervezetek be egy jó kis Balaton-túrát. Biztosan nem fogtok benne csalódní, és olyan szuper helyeit ismerhetitek meg a Balatonnak, amikre eddig nem is gondoltatok. Ha meg a sport mellett bulizni is szeretnétek, kössétek össze a kettőt, és a különböző fesztiválhelyszínek- és időpontok (Balaton Sound, Nagy Balaton Fesztivál) között közlekedjétek kerékpárral.

Orfű

Orfű egy Pécshez közel eső üdülőfaló, mely az elmúlt években a fesztiválozók körében is egyre népszerűbb, hiszen június végén itt kerül megrendezésre a „Fishing On Orfű” fesztivál. Ettől a rendezvényesorozattól függetlenül is rendelkezésre áll itt szinte minden, ami egy modern nyaraláshoz manapság szükséges. Van strand – mindjárt kettő is –, tavakból egyenesen négy, mindenféle vízi sportot lehet úzni, a horgászástól a vitorlázásig, a szörfözéstől a kajak-kenuzásig. A motoros hajók azonban tiltottak a tavakon, ezért ha Orfűre látogatók, a jet-ski-t hagyjátok otthon.

Szelidi tó

vágynak, és egy jó könyv társaságában vagy napozással szeretnék eltölteni az idejüket.

A Kiskunság egyik legkedveltebb kiránduló- és üdülőhelye a Szelidi-tó. A tó homokos strandja, szabadtéri színpada egyidejűleg kínál nyugodt kikapcsolódást és mozgalmasabb szórakozást is az ide látogató vendégeknek. Ám egy szelidi kirándulás inkább azoknak ajánlott, akik elvonulva egy kicsit a nagyváros zajaitól nyugalomra

Kovács Zsófi

Álmok, célok

Kerri 1977. november 19-én született Arizona államban, Amerikában. Testalkata és mozgása sem volt egy tornászé. Nem született bajnoknak. Versenyein rendszerint a középmezőnyben végzett, de ez nem vette el a kedvét: megrázta magát, és még többet gyakorolt.

1992-ben az amerikai női tornászcsapat legifjabb tagjaként jutott ki a barcelonai olimpiára, ahonnan a csapat bronzéremmel tért haza. Ezután még keményebben edzett, hogy elérje álmát: aranyérmet szerezzen Amerikának. 1994-ben egy versenyen kulcsfontosságú szerepet szerezett, és az orvosok azt mondták, hogy végleg vége a pályafutásának. Kerri, mint mindig, most sem adta föl, újra munkába állt. Ekkor figyelt fel a mindenre elszánt, fanatikus kislányra a sztáredző és szövetségi kapitány: a magyar származású **Károlyi Béla**.

Károlyi Béla rendkívül okosan és nagy hozzáértéssel válogatta ki a csapat hét tagját. Voltak köztük híres szupersztárok, mint például Shannon Miller vagy az amerikaiak első számú kedvence, Dominique Dawes, és persze ott volt hetedikként a kitartó kislány, Kerri Strug is. A szuper hetes, csak így hívták őket. Nem véletlenül: az amerikai lányok zseniálisan szerepeltek, jobbnál jobb pontszámokat zsebeltek be, és tartották a lépést a sokkal esélyesebb oroszokkal, kínaiakkal és románokkal.

Nagyon összeszedettek és koncentráltak voltak, tudták, hogy egész Amerika és a világ is őket figyeli. A verseny közepén még nem lehetett megjósolni, hogy végül melyik csapat nyer majd. Ezredpontok választották el őket egymástól, fej-fej mellett haladtak mindvégig. Amikor a feszültség már szinte tapintható volt a stadionban, akkor következett az amerikai csapat leggyengébb pontjának számító Kerri Strug ráadásul a legrosszabb számában, az ugrásban. Ő volt az utolsó tornász, rajta múltot minden. Ha két kísérlet közül legalább az egyikben 9,75 pontosat ugrik, akkor – a sportág történelmében először – az Amerikai Egyesült Államok nyeri az aranyat. Következett az első ugrás. Látszott a kislányon, hogy szörnyen ideges. Élete legfontosabb ugrásához készülődött. Egy mély sóhaj után minden erejéből nekifutott, dobbanzott, többször megpörgött a levegőben, majd földre ért. Ekkor megtörtént az, amire senki nem számított. Földet érésakor ugyanis a lába megbicsaklott, a tornász összeesett. Kerrinek elszakadt a bokaszalagja. Az ugrást követő pár perc megrengette az egész olimpiát...

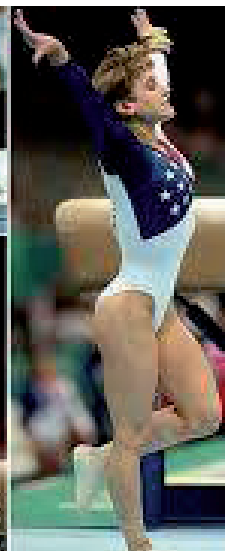
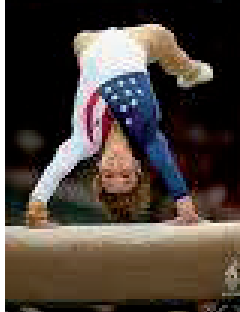
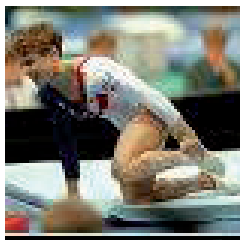
Egy pillanat alatt szállt el az amerikai remény, mindenki biztos volt benne, hogy ilyen állapotban Kerri nem képes nekifutni a második ugrásnak. Talán senki el sem várta tőle. Ekkor az edző kivette a lányt az orvosok kezei közül, és beszélgetni kezdtek.

„Emlékszel azokra a pillanatokra, amikor harcoltunk ezekért a percekért. Arra gon-

dolsz, hogy azok a gyerekek, akik most csapattársaid, hogy néznek ebben a pillanatban rád. Arra gondolsz, hogy anyád, apád és mindenki, aki szeret, hogy néz rád és hogyan gondolkodik arról, ami most következik? Mert mi következik most? A következő ugrás.” Majd elhangzott az a mondat, ami mára beírta magát a sporttörténelem sorai közé: **„You can do it!”**

Senki nem hitt a szemének, a csarnokban 17 ezer ember dermedt kővé, a tévék előtt pedig 170 millió szív dobant egyszerre, amikor a kislány ugrásra jelentkezett az olimpiai döntőben, beszakadt bokaszalaggal. Kerri többször kinézett edzőjére, Károlyi pedig ezt kiabálta neki: **„You can do it! Meg tudod csinálni!”**

Kerri elszánta magát, nekikészülődött a második ugráshoz. Szakadt bokaszalaggal ugyan, de teljes erőből nekifutott. A közönség ekkor egyként felzúgott, majd amikor dobantott, és a fordulókat csinálta, síri csönd lett a teremben. Egy pillanat alatt elnémult a csarnok. Ekkor már biztos volt, ha Kerrinek sikerül talpon maradnia, megvan az arany. Úgy tűnt, az örökkévalóságig tart az ugrás, mindenki a földet érést várta. Kerri a talajra érkezett, a becsapódás erejétől több izma is elszakadt a lábában. Ennek ellenére a kötelező másodpercre talpon maradt, majd összeesett, és fájdalmasan terült el a szőnyegen. A stadion szinte felrobbant a hangzavartól.

A kislány 9.8-at ugrott, ezzel olimpiai bajnok lett az amerikai csapat.

Ezután hangzott el ismét az azóta híressé vált mondat: **„You can do it!”** Meg tudod csinálni! Ezt a mondatot később Bill Clinton is felhasználta Károlyi engedélyével a választási kampányában.

Ezek az igazán varázslatos pillanatok: amikor egy igazi sportoló beteljesíti az álmát, amire gyerekkora óta vágyott. Azt, amiben senki sem bízott, csak ő maga. Tudom, közületek sokan, amikor végigolvassátok ezt a rövid történetet, nem egy kiemelkedő sportolót láttok magatok előtt, hanem egy fanatikus embert. Lehet, hogy ez így is van. A nagy teljesítményeknek azonban az elszántság, a kitartás és a türelem adnak igazi tartópillért. Ezek az érzések életünk mozgatórugói: a lehetőség arra, hogy beteljesítsük álmainkat. Kerri így nyilatkozott később a riportereknek: „Tudtam, hogy sérült bokával lehet élni, de az álmom nélkül nem...”

Berta Zoltán

Ebben az évben újra hazai pályán szurkolhatunk a vízilabda válogatottunknak az Európa-bajnokságon.

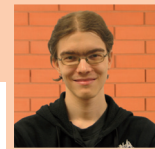
2001 után idén ismét Magyarországon kerül megrendezésre a vízilabda EB. Nemrég a nézők szavazatai alapján a bajnokság kabalafigurája is nevet kapott: Alfrednak hívják. Emellett lehetett szavazni az Aquaquack, Bombina, Breqi, Ebi, Frogo, Froggy, Mr. Walter Polo, Splash, Walter és Waterfrog nevekre, de messze az Alfred név kapta a legtöbb szavazatot. A résztvevő csapatok mérkőzéseinek a lebonyolítására a margitszigeti Hajós Alfréd Sportuszodában kerül majd sor. A nőknél nyolc, a férfiaknál pedig tizenkét csapat fog megmérkőzni az idei Európa-bajnoki címért. A bajnokság július 14-én kezdődik, a döntőt pedig 27-én fogják játszani a pólósok. A női válogatott az A csoport tagjaként fog szerepelni, ahol Nagy-Britanniával, Görögországgal és Hollandiá-

val együtt méretteti meg magát. A férfiak a sorsoláson a B csoportba kerültek, melynek tagjai Szerbia, Magyarország, Németország, Franciaország, Horvátország és Spanyolország. Igen erősnek bizonyul ez a csoport, de így már a csoportmérkőzéseken is izgalmas meccsetek láthatunk majd.

Szilágyi Szandra
(Forrás: <http://www.waterpolo.hu/>)

Vízilabda Európa-bajnokság, Budapest, 2014

Mi jut eszedbe

Ismét filozofálni fogok – úgy fest, amióta enyém a rovat, ez visszatérő elem. Most azt kérdezem, hogy pontosan mit is jelképez nektek a kerekasztal. Legyen az a szó, vagy maga a rovat: mire asszociáltok, amikor meghalljátok? Mire gondoltok először?

Marian:

Te jutsz eszembe és a rovatod furcsa kérdései.

Gábor:

A kerekasztal lovagjaira gondolok azonnal. Az egyenlőségre és arra, hogy ott mindenki beleszólhatott. Egyenlők voltak, a király és a lovagjai. Lényegtelen volt, hogy ki minek született, úrnak vagy szolgának, ott a szavuk ugyanannyit ért. Ez a célja a rovatnak is, hogy egy kérdésről tanár és diák véleményét és elgondolását halljuk. Lássuk, mennyire másképp gondolkodnak az emberek, és ki mire jut.

Hajnalka:

Egy nagy kerek asztal. Sőt, a családom nagy asztala az ebédlőben. Ott szoktunk ünnepenként összeülni a teljes családdal. Sok rokonomat csak ezeken a napokon látom. Mindig remek érzés, mert bármilyen bajunk is van egymással, arra a pár napra félretesszük a gondokat, hogy együtt legyünk, beszélgeszünk és megtudjuk, kívül mi történt azóta.

Tas:

A tény, hogy a legtöbb kerekasztal-beszélgetésnél nincs is kerekasztal. Tudom, nevetséges, de ez mindig böki a szememet. Olyan furcsa...

Pongrác:

Az újságokban az a kis rovat, amiben egy körkérdést tesznek fel az embereknek, mint itt a kerekasztalban. Mindig erre asszociálok, ha ezt a szót hallom.

asztal különösen remekül fest, és nekem az ikonikussága miatt rögtön az jut eszembe. Persze azért is, mert nagyon szeretem a filmet, így könnyedén tudok bármiből kijutni rá csak, hogy beszéljek róla.

Dániel:

Nekem ez a rovat és maga az újság. Meg, hogy milyen büszke voltam, amikor először szerepelhettem benne. Nekem nagy dolognak tűnt, hogy az újságban ott volt a nevem. Végigmotogattam a teljes családnak és baráti körnek.

Dénes:

Michael Foss: Arthur Király és a kerekasztal lovagjai. Remek kis könyv és nagyon hangulatosan van megírva.

Kitti:

A kerekasztal-beszélgetések. Mindig is fontosnak tartottam ezeket a fórumokat. Remek lehetőség, hogy a vélemények keveredjenek, és összecsapjanak. Sok érdekes vitát hallgattam meg így és néhányon még én is részt vettem. Ez egy tökéletes módja a közös tárgyalásoknak.

Ida:

Nekem is azonnal a lovagok jutnak eszembe az Artúr mondakörből.

Lehel:

A kedvenc filmemben, az Excalibur-ban lévő kerekasztalra gondolok. Imádom azt a filmet, főleg, hogy a színészekre igazi lovagi vérteteket adtak, és megtanították őket azokban vívni és mozogni. A film nagyon részletes, és mindent próbált korhűen bemutatni. Az

Olívia:

Bennem feszültséget kelt ez a szó, mert félek megnyilvánulni mások előtt. Számomra rémisztő, amikor a figyelem középpontjában vagyok, és el kell mondanom a véleményemet. Még akkor is, ha csak egy ember kérdez ki az iskolaújsághoz.

Zita:

A tény, hogy a kollégáimmal a tárgyalóban lévő asztalt kerekasztalnak hívjuk. Ez duplán vicces: egyrészt az asztal téglalap alakú, másrészt igazából azért hívjuk így, mert a főnökük minden ott tartott megbeszélés során elmondta, hogy nyitott és várja a véleményeket, de már attól agyvérzést kap, ha egyáltalán levegőt veszünk. Szerintem nem volt ember, aki ilyen megbeszélésen egyáltalán egy teljes mondatot ki bírt volna nyögni, mielőtt a főnök letorkolta valamiért. Bár ez csak egy szarkasztikus vicc, de így jobban el tudjuk viselni a helyet.

Szabolcs:

Az ÁVF-en tartott Magyar Tudomány Ünnepi kerekasztalok. Szerettem őket, mert érdekesek, és imádom a tudomány fejlődéséről és

a kerekasztalról?

Nem volt egyszerű körutam. A válaszok mindig változatosak, de még sosem kellett asszociációs játékot játszanom az olvasókkal.

Nézzük is meg, miket feleltek.

jelen helyzetéről szóló beszélgetésekben részt venni, még akkor is, ha legtöbbször csak csendben ülök a háttérben.

Júlia:

Azok a nagy ebédlőasztalok, amiknek a közepé forgatható, és így nem kell körbe adogatni mindent tányért egyesével. De szeretnék olyat! Akkor végre nyugodtan végig tudnék enni egy ebédet a családommal.

Márton:

Zavar, ha egy kerekasztal-beszélgetésen senki se reagál a felszólalóra. Olyan értelmetlené teszi a kerekasztalt, amikor nincsen senki, akivel vitázhat vagy beszélhet. Az egész lényege mégis csak az lenne, hogy átrádjuk magunkat egy témán. Ehhez képest sok, amin voltam, arról szól, hogy egy személy csak beszél, és beszél, és senki sem mond rá semmit. Még azok sem, akik nem értenek egyet. Túlságosan gyámoltalanok leszünk, ami rossz dolog, mert a kerekasztal-beszélgetések éppen arra adnak lehetőséget, hogy felemeljük a hangunkat és elmondjuk a véleményünket. Sokan viszont annyira megszeppennek és félnek, hogy nem szólnak, bármi is történik. A végén pedig azt hiszik, senki se gondolja azt, mint ők, mert senki sem hallatta a véleményét. Ez nagyon rossz dolog, engem mindig is zavart. Sokszor üléseken szabályosan oldalba kell böknöm az ismerőseimet, hogy végre ne csak nekem suttogják, amit gondolnak. Régebben elmondtam helyettük, amit akartak, de az sem jó, mert ha éppen nem egyeztet velük a véleményem, akkor nem tudtam megmagyarázni, miért is mondtam azt, amit.

Simon:

Még sosem voltam kerekasztal-beszélgetésen.

Réka:

Az előző kerekasztal rovat miatt megnéztem „A Tetovált Lány” című filmet. Ez jut eszembe most így hirtelen. Én is eléggé utáltam utána a világot.

Károly:

Egy kerek asztal jut eszembe. Miért?

Ernő:

Egyszer voltam egy kerekasztal-fórumon és mai napig megmaradt bennem, hogy az egyik legélesebb vita a székek színéről szólt. A moderátor bevezetőjében azt mondta, hogy az ülések párnája kék. A férfi súlyosan színtévesztő volt, és valaki azonnal kijavította vendégek közül, mire őt meg kijavította valaki más a nézők tömegéből. Az egész egyre viccesebb lett, amikor rájöttem, hogy tulajdonképpen most egy tucatnyi, negyvenes évei felett járó komoly üzletember, közgazdász és politikus arról értekezik, hogy kékek lehet-e nevezni a székeket, amiken ülnek.

Szilvia:

Mára mindig az, ahogy látlak az aulában az embereket elkapni és kikérdezni a rovathoz.

Eszter:

Monty Python Gyalog Galoppja. Most nem vagyok benne biztos, hogy abban egyáltalán volt-e asztal. (Nem, nem volt, de köszönjük a választ.)

Domonkos:

Anyám kicsi dohányzóasztala. Egy üveglapos, nagyon alacsony kis asztalka, amire semmit sem volt szabad tenni, mert minden foltot hagyott rajta, vagy megkarcolta. Mivel alacsony volt, állandóan belerúgtam és kétszer eltörte a lábkörmömet is az a vacak. Szóval tavaly „teljesen véletlenül” este a sötétben ráejtettem a bögrémet, és eltörtem.

Bálint:

Remek kerekasztaloknak tartom az online fórumokat. Jobb helyeken mindenki szava egyenlő, és a vita értelmesen zajlik le, mert nem fizikai fölényről vagy hangosságról szól, csak a szavakról és a gondolatokról. Persze néha ez is csak mocskos szitkozódásokba fulladhat vagy adminisztrátorok és moderátorok hatalmi játékába, de szerencsére ennek nem muszáj megtörténnie.

Piroska:

Lehet, hogy hülyeség, de az első, ami a fejemben megjelent az a tény, hogy az XXI irodájában van egy kerek asztal.

Szabi:

Azok az új ebédlőasztalok jutnak eszembe, amiket ha elfordítasz, nagyobbak lesznek, mert a bennük lévő lapok kihúzódnak. Ezek tők jók: így lehet nagy családi ebédet és pár személyes kis étkezéseket is rendezni ugyanazzal az asztallal. Szeretem az ilyesmiket.

Kézjelekre fókuszálva / Kéztartás katalógus

A gesztikulálás kommunikációnk szerves része. Sokszor talán fel sem tűnik, hogy mennyit „hadonásunk” beszélgetés közben. Fontos, szem előtt tartandó szabály, hogy nem csak a szavaknak van ereje: a testbeszéd 55%-ban befolyásolja az idegnek rólunk alkotott véleményét. Ebből kifolyólag nem árt tisztában lennünk a kézjelek különböző jelentéseivel sem, különösen, hogy vésszen közeleg a nyár, és utazásaink előtt érdemes időt szakítani a tanulmányozásukra. Vannak olyan kézjelek, amik egyes országokban ugyanazt jelentik, de másutt sértésnek minősülnek. Csokorba szedtem a legnépszerűbb jeleket közvetítő mozdulatokat, hogy elkerüljük a kellemetlenségeket, és ne egy jókora monoklival térjünk haza.

A jól ismert ökölbe szorított kéz, felfelé tartott hüvelykujjal, míg nálunk és Európa szerte az „oké, gyere, menni fog!” jelentést hordozza, Bangladesben, Iránban és Thaiföldön, szexuális utalást

melyik könyvesboltban kapható útbaigazító füzet a kézjelek helyes használatáról, kulturális megoszlás szerint. Ha sokat utazunk, mindenképpen érdemes beszerezni egy példányt belőle. A mutató és középsőujjunkkal képzett kör az étel dicséretét jelenti egy kiadós menü elfogyasztása után, illetve az „oké, rendben van” kifejezést is helyettesíti. Az árnyjáték kedvelőknek pedig pont egy nyuszifejet fog a falra árnyékolni. Egyedül Latin-Amerika területén érdemes vele vigyázni, hiszen ott vulgáris inzultációnak minősül. A mutató és középsőujjunk keresztezését hazánkban „csuriba tett kéznek” is hívják. Szurkolunk és jókívánságunkat fejezzük ki vele – de Vietnámban ez a jel az obszcenitás határait súrolja.

A kézmozdulatoknak kettőnél több jelentésük is lehet. Az egyik legjobb példa erre a mutató és kisujj felfele tartásával formált szarv. Ha Olaszországban vagy Spanyolországban véletlenül egy vadidegen férfi felé mutatjuk ezt a kézjelet, nem kizárt, hogy kapunk a fejünkre. A bika szarvait képviseli, mely az egyik legférfiasabb állat szimbóluma, ebben a kultúrában mégis a feleség hűtlenségét és a felszarvazást jelképezi. Ugyanakkor, ha talajjal párhuzamosan lefelé fordított tenyérrel mutatunk az ellenségünkre (ugyanazzal a kéztartással), az ókori hagyományok szerint megóvjuk magunkat az ördög ártásaitól. Az ókorban a bikákat gyakran tekintették védelmező isteneknek, akik képesek voltak távol tartani az átkokat az emberiségtől. Angli-

takar. Tehát óvatosan játsszunk a hüvelykujjunkkal: ha jót akarunk magunknak, inkább pihentessük zsebben a kezünket. A legtöbb helyen a mutató és középsőujjunkkal formált „V” (victory) a győzelem és béke jele, mely a II. világháború utáni időszakban terjedt el. Ha azonban Angliában, Ausztráliában, Új-Zélandon és Afrika déli részén felénk néző tenyérrel mutatjuk, azt jelenti, hogy „cseszd meg”. A következő a fityisz néven elterjedt kéztartás. Amikor fityiszt mutatunk, ökölbe szorítjuk a kezünket, miközben a hüvelykujjunk a mutató és középső ujjunk közé ékelődik. Egyes országok (Brazília, Portugália, Egyesült Államok) úgy tartják, hogy a szerencse és a termékenység szimbóluma, míg Görögországban, Indonéziában, Törökországban, Oroszországban, Kínában és a balkáni államokban – az előzőhöz hasonlóan – obszcén üzenetet hordoz.

Nem szabad kétségbeesni, ha nem tudnánk megjegyezni az imént felsorolt információkat, hiszen megkönnyíti a dolgunkat, hogy bár-

ában és a Dominikai Köztársaságban a rockzene szeretetét üzeni, de egyes mediterrán országokban szexuális sértést is takar.

Az a hír járja, hogy a pacsí adás története egészen a 20. század eleji jazz korszakig nyúlik vissza. Annak idején a fekete zenészek számos új köszöneti módszerrel kísérleteztek, ekkor született az „adj egy ötöst” (giving five) kifejezés, majd később egy sor bonyolult és összekapcsolt kézfogás is. Ezt követően a hetvenes években főiskolások és profi kosárlabdacsapatok körében kezdett nagyobb népszerűségnek örvendeni. Bár senki sem tudja pontosan megmondani, hogy honnan származik a pacsí, egyesek szerint az L. A. Dodgers baseball csapatában játszó Glenn Burke és Dusty Baker adott egymásnak először „ötöst” egy hazafutást követően 1977-ben. Az Egyesült Államokban egy zártkörű kezdeményezésnek köszönhetően még nemzeti pacsí napot is tartanak, minden április harmadik csütörtökén.

Fodor Szabina

A szimbólumok és én

Életünket szimbólumok közt éljük, bár sokat közülük már anynyira megszoktunk, észre sem vesszük őket. Engedjétek meg, hogy ez alkalommal ne jelöljek meg forrásként mást, csak magamat és gondolataimat. Amiket az életben láttam, megtanultam, már a részemet képezi – nem gondolom, hogy fontos lenne megjelölni az általános iskolás tankönyvet, melyből megtudtam: a füst a tűz jele.

Mikor újra beléptem a szinglik csoportjába, olyan érzésem volt, mintha a világ tisztább, élesebb képet adna. Hirtelen minden sokkal érthetőbbé vált. A szerelem vak, leszáll a rózsaszín köd, csóválásúak leszünk a szerelemben: ezek mind-mind olyan közhelyek, melyeket mindenki ismer, a legtöbb esetben nem szeret, de mégis mindenki használ. És hogy szerintem ezek miért is szimbólumok? Ha valaki azt mondja neked hó, rögtön a következők egyikére asszociálsz: tél, hideg, hógolyó, szánkó, hóember, karácsony, télapó. Ha azt mondják rózsaszín köd: szerelem, párkapcsolat, boldogság, szerelmi vakság vagy az aktuális kedvesed neve.

Egy ilyen gondolatmenetből kiindulva mindenki megtalálhatja élete szimbólumait. Kérdezhetnéd, kedves olvasó, hogy miért is hozom fel ezeket az alapvető dolgokat, mikor mindenki tudja, hogy a bagoly okos, a varjú pedig a postát hozza? Az ok egyszerű: rájöttem, hogy az életemben sok olyan tárgy, szó, illat, étel, mozdulat van jelen, amik számomra, és csakis számomra bírnak jelentéssel, csak belőlem váltanak ki érzelmeket. Ha ezeket mindannyian feltárjuk magunkban, könnyebben tudunk saját hangulatunkon javítani, és ha jól ismerjük másokét, az a kapcsolatok fenntartásában hasznos lehet. Féleértés ne essék, nem manipulációra gondolok, hanem pozitív, egymást segítő, közösségépítő hatásra.

A mindennapi életben azt tapasztalom, hogy az emberek rohannak, nem ismerik egymást igazán, és erre nem is akarnak elég figyelmet és időt fordítani. Szintén egy egyszerű példával élnék, ami mindenki számára ismerős lehet. Ha megtalálod az aktuális nagy Ő-t, minden, amit rendszeresen csinál, mond, használ, a későbbiekben rá fog emlékeztetni – még akkor is, ha már évek óta nem beszéltetek egymással. Úgy gondolom, ez személy-

függő: rám például az illatok vannak nagy hatással. Már régen túl vagyok egy kapcsolaton, mégis, ha megérzem annak a parfümnek az illatát, amit az a bizonyos használt, rögtön eszembe jut minden szép emlék, ami hozzá fűz. Bevallom, én ettől egy kicsit boldogabb és nyugodtabb leszek, még ha csak pár perc erejéig is. De ez igaz lehet akár a kisbaba illatára is, a nagy lekvárjának ízére, vagy egy induló dallamára.

Sokszor a szavaknak, a szóhasználatnak is nagy jelentősége van. Főleg a fiatal korosztály szeret viccelődni egyes szavakkal, melyek közös emlékké válnak. Egy számomra rég kedves személy sokszor használta a „hihetetlen” kifejezést, ráadásul nem szokványos hangsúllyal. Amikor meghallom ezt a szót, bárki, bárhol, bárhogyan mondja, mindig ő jut az eszembe, és előjönnek olyan érzések, melyeket akaratlanul is elnyomtam magamban az ismeretség során. Aki ezt tudja rólam és róla, szinonimákat használ az említett kifejezésre, ezzel is megkímélve engem a kellemetlen emlékektől.

Sokat beszélgettem erről barátaimmal, és azt tapasztaltam, hogy a szavak mindenki számára más és más jelentéssel bírnak. Pár évvel ezelőtt újra hallottam a „buzgó” kifejezést, mely számomra párosul a „mócsing” szóval, így adva neki negatív színezetet, hiszen sokszor mondtuk az iskolában nem kedvelt társainkra, hogy buzgómócsing. Örömmel tapasztaltam, hogy van olyan korombeli, aki ebben a szóban megtalálja a pozitív jelzőt, akarat erővel, elszántsággal, kitartással, energiával azonosítja. Biztos vagyok benne, hogy mindenki találkozott már ehhez hasonló kifejezéssel élete során, de abban is, hogy ezeket nagyrészt nem tudatosítjuk, ezzel is nehezítve meg egymás üzenetének megértését és a közös hang megtalálását.

Nagyon sokrétű és bonyolult dologról van szó: nem csak az számít, hogy ki mit tanult az iskolában, és ki milyen személyiség, hanem az is, hogy hol nőtt fel, hogy milyen kulturális értékeket hozott otthonról, és társadalmi kultúra is befolyással van ezekre az egyénileg változó érzésekre.

Mindenkit arra biztatnék, hogy álljon meg egy kicsit a mindennapi rohanásban, keresse meg az életében

azokat a tárgyakat, kifejezéseket, illatokat, dallamokat, melyek számára különleges jelentéssel bírnak. Nem csak gondolatainkban és tapasztalatainkban jelennek meg a szimbólumok: mindennapjaink tárgyai között is lépten-nyomon szimbólumokba botlunk, melyek

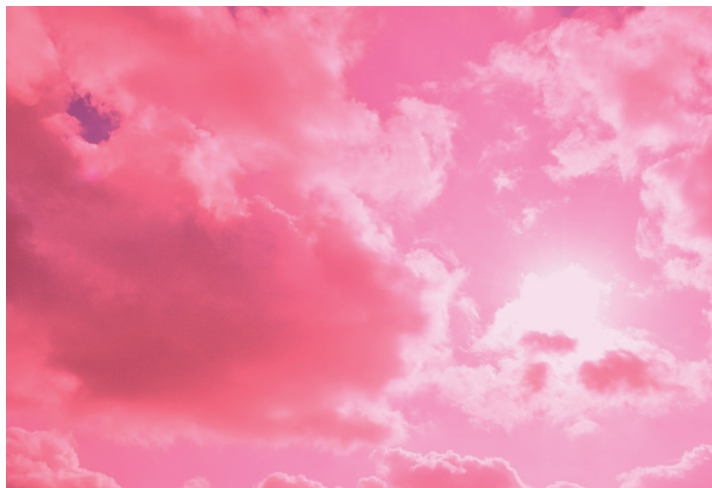
jelentését sokszor nem is tudjuk. Ruháinkon egy-egy minta, gyűrűk, karkötők díszei mind-mind szimbolizálnak egy eszmét, gondolatot, akár korszakot is. Tetoválásainkat pedig jobb esetben tudatos választás után viseljük életünk, önmagunk és érzelmeink szimbólumaként.

Bizonyításképp arra, hogy minden lehet szimbólum, ami körülvesz bennünket, engedjétek meg egy kis kitérőt a legegyszerűbb alakzat jelentéséről, amit többek között fülbevalóként hordanak a nők:

Kör: „... a világmindenséget, a határtalan teret, a korlátlan időt jelenti. Ez Isten alapmintája, ez az abszolút semmi, amely azonban képes mindent világra hozni, és mindent visszavenni és elnyelni. Egységet, egészséget, tökéletességet, a kiteljesedett tudatot szimbolizálja. A szent építmények alaprajza szinte minden kultúrában kör alakú, mandalaszerű. Ennek nagyvárosi „maradványa” a koncentrikus körök mentén elhelyezkedő sugárutak képe...”

Forrás:

(<http://eljunktudatosan.hu/életmod/szimbolumok-jelentese.html>)

Azt hiszed Te kivétel vagy?

Ma reggel még félig álmosan szálltam le Kelenföldön a távolsági buszomról, és a négyes metró felé vettem az irányt. A szerelvényre felszállva azon vettem észre magamat, hogy elmélyülten bámulok egy lányt, aki néhány méterre tőlem ült le. Nem volt ez újdonság, általában alaposan szemügyre veszem az embereket, és emiatt néhányszor atrocitás is ért már, de ezúttal valami más jutott eszembe. Mégpedig éppen ez a cikk. A lány feltűnően „könnyed” öltözete, hajviselete és moderátnak semmiképpen nem nevezhető beszélgetése, melyet telefonon folytatott az anyjával, olyan szintű ellenszenvet váltott ki belőlem, hogy magamra kezdtem figyelni. Miért is gondolom én ezt erről a lányról? Nem is ismerem. Nem tudom, milyen viszonya van az anyjával. Mi közöm van egyáltalán a ruháihoz?

Pusztán külsőségek alapján ítélkeztem egy ember felett: már előre eldöntöttem, hogy nem szívesen beszélgetnék vele, hogy alighanem semmi számomra érdemi mondanivalója nem lenne nekem és viszont. Az előítéletesség egy formája, illetve az ahhoz vezető út – a rossz tapasztalat – mutatkozott meg és játszódott le bennem.

Előítélet mindenki van. Kialakulhat a neveltetéstől, tapasztalattól vagy egészen egyszerűen a híradóban látottaktól is. „Ha elég sokszor hallunk valamit, akarva-akaratlanul is megragad a fejünkben” – tanultuk Bevezetés a marketingbe órán és üzleti kommunikáción. Kinek több, kinek kevesebb „ráségítés” kell hozzá, hogy kialakuljon benne az előítéletesség, eme remek erény.

Hogy miért létezik, illetve mire lehet jó az, hogy másokat első ránézésre szimpatikusnak vagy antipatikusként találunk, arra több magyarázat is van, és talán mindegyikben van igazság is.

Az egyik fő oka az lehet, hogy bár képesek vagyunk rá, sokan nem szeretnek gondolkodni. „Felesleges köröket” lehet megspórolni azaz, ha például veszünk egy embercsoportra vonatkozó általánosítást és úgy ítélünk meg másokat. Bekategorizálunk embereket a külső jegyeik alapján, és ezzel le is tudtuk a megismerésük. Nincs szükség beszélgetésekre, hiszen már birtokában vagyunk egy elképzelésnek, egy információhalmaznak, mely szerint az ilyen-olyan külsővel rendelkező emberek általában ezt és azt csinálják.

Konkrét voltam, igaz? Lássunk egy példát párszáz évvel ez előttről:

141. Rosszindulatú és hazudozó,
illetve merész és öntelt ember szempillája

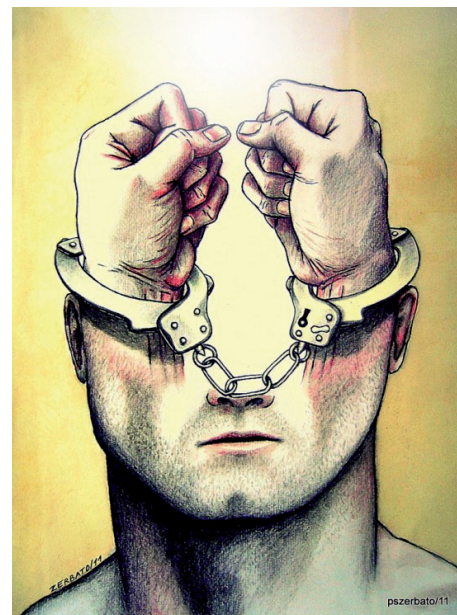
Manapság persze nincsenek ennyire részletes elképzelések. Szemforma vagy szempilla alapján nem mondjuk meg senkiről, hogy rosszindulatú-e vagy sem.

Az előítéletesség és az általánosítás másik szerepe az emberek életében egyfajta kiigazodást szolgál. Például ha külföldre utazunk, és előtte szeretnénk tájékozódni az adott országról, az emberek ven-

dégszeretetről, segítőkészségéről, akkor is nagy általánosításokba botlunk minden internetes portálon. Izlandon és Ausztriában tombol a vendégszeretet, de Bolíviából még akár haza is zavarhatnak bennünket. Persze ennek tudatában mindenki szívesebben megy Ausztriába eltölteni a szabadidejét, Bolíviának pedig esélye sem lesz gyakorolni a kedvességet. Emiatt pedig az előítélet egyre inkább igazzá válhat.

Ugyanez igaz lehet egyes embercsoportokra is. Megérzik, ha megbélyegezzük őket, és egy idő után – ha elég gyakran találkozunk ezzel a hozzáállással – sokan nem fognak erőlködni annak érdekében, hogy másnak lássa őket a társadalom. Hiszen mi értelme? „Minket már elkönyveltek maguknak régen.”

Nem mondhatjuk azt, hogy az előítéletesség és az általánosítás teljesen alaptalan,

hiszen valamilyen módon sok embernek vannak azonos tapasztalatai különböző országokról és embercsoportokról, de mint mindig, és mint ahogyan azt a legtöbb cikkemben igyekszem hangsúlyozni is, itt is találunk kell egyfajta egyensúlyt. Nem szabad feltétlenül elhinnünk mindent, nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy ne használjuk az evolúció során oly nagyszerűen kifejlődött szürkeállományunkat, hogy ne akarjunk megismerni embereket más kultúrákból. Erre is szükségünk van, de ugyanakkor az általánosítások által begyűjtött információkra is. Minden embernek meg kell találnia önmaga aranyközépútját, hiszen a liberális, szabadlelkű emberek gondolatait követve rengeteg kellemetlen tapasztalatot tudhattunk magunkénak. Mindenki tiszta lappal indul előttünk és figyelmen kívül hagyjuk a helyes megérzéseinket is. A konzervatívok emberek példáját követve pedig rengeteg elmaradt tapasztalatot és begyűpösödött gondolkodást tudhatunk magunkénak, mert minden antipatikus embert zsigerből elutasítunk.

Nyikos Orsolya

Kezdő írók szerencséje

Mikor tíz éve egy ismerősöm olvasta életem első novelláját, megkérdezte, írnék-e valami hosszabbat, én pedig lelkesen belementem. Nehéz elhinni, hogy mennyi munka volt az írásokban, és mennyi idő telt el azóta.

Ezt a cikket pontosan ez ihlette, az idő. Az évek során remek embereket ismertem meg, akik hozzám hasonlóan fiatalkoruk jelentős részét az írásnak áldozták. Az egyik ilyen ismerősömnek a honlapján mai napig olvashatók a művei részletei. Mindig lenyűgözött, mennyi minden van a honlapon, és mi mindennel foglalkozik. Ráadásul punk is volt.

Nekem az online megjelenő művészekről még most is a punkok jutnak eszembe. Ők azok, akik talán sosem lesznek sikeresek, de nem azért írnak, mert azok akarnak lenni. Legyünk őszinték: senki se azért rakja ki a netre a művét, mert azt hiszi, ettől gazdag lesz holnapra, hanem azért teszi, hogy megossza azt másokkal. Az írás a mi lázadásunk és a műveink a dalaink, amelyekben nemet mondunk a világnak. Alkotunk, mert alkotni szeretnénk. Művészet a művésztért. Nem számít, ki olvassa, és kinek tetszik, mert nem ezért csináljuk. Jobb így gondolni rá, mint pesszimistán csak reménytelennek nevezni a sorsunkat.

Bizony, nincs sok reményünk. Mára oly sok ismert szerző van, a kiadóknak nem áll érdekében, hogy névtelen kezdő írókkal kockáztassák a pénzüket, amikor ott van a sok jó biztos név. A magánkiadás gondolata pedig eléggé lehangoló: hatalmas vagyont kellene fektetni egy kiadásba csak azért, hogy a művünk a polcra kerüljön és talán, ismétlem TALÁN sikeresek legyünk.

Mégis mit tegyen a kezdő író? Bármilyen íróat kérdezel, a válaszuk egyértelmű lesz: írj. Mindegy, mit, miért és hogyan, csak írj. Az internettel már megteheted, hogy a műveidet megjelenítsd akkor is, ha nincs kiadó, ami nyomdájába vinné. Legyel punk, lázadj egy rendszer ellen, amiben nincsen helyed.

Vannak remek közösségek, mint a Lidércfény Online Kulturális Magazin, aminek a havilapjába be is kerülnek a szerkesztők kedvencei. Miért ezt említem? Mert a közösségi honlap egy remek kezdet. A legtöbb alkotói honlapon találhatsz támogatást, ahogy kritikát is, ám kevésre fogják a művedet feltenni annak bizonyítékául, hogy igen, vagy elég jó. A második lépés: indulj el pályázatokon. Rengetegen Magyarországon szerencsére sok pályázat van, és ha utánanézel, gyorsan megtudhatod, melyek a megbízhatóak. Ezeken bemutatkozhatsz, és nevet szerezhetsz. Ez persze nem azt jelenti, hogy a könyved biztosabban meg fog jelenni, de jobban fogod magad érezni, és azt hiszem, ez fontosabb.

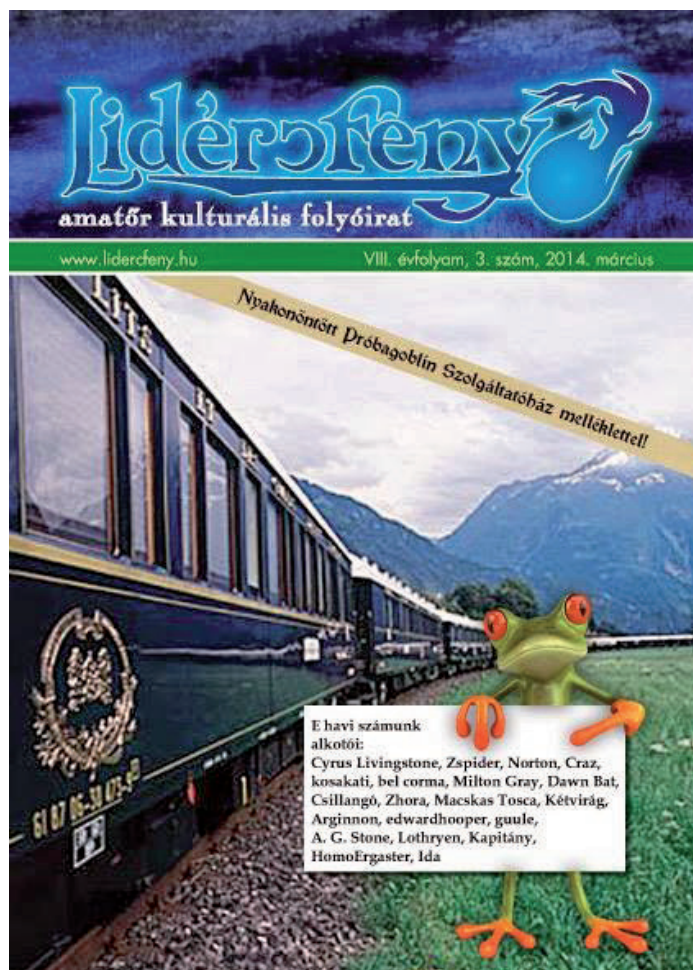
Nemrég utánanéztam, hogy a velem egyidőben kezdő barátaim hova jutottak. Kerestem legalább egyet, aki áttörte a kapukat, és sikeresen megjelentette egy művét. Elszomorodva láttam, hogy tíz év után csak egyetlen ilyen emberre leltem. Ő is egy igen kis terjesztésű kiadó fizetett magánkiadásában ért el sikereket. Emberek, akikkel

együtt kezdtem írni, akikkel évekig ötleteket cseréltem, terveztem és álmodtam... felnőttek. Sokuk már évek óta nem írt regényt vagy novellát. Szinte ámulva néztek rám, hogy én mai napig alkotok. Talán én vagyok az álmodó, talán ők adták fel. Ez már csak nézőpont kérdése. Nehéz elhinni, hogy ennyien feladták az évek során. Sokuk messze tehetségesebb volt, de egyszerűen rosszul érezte magát íráskor. (Lehet, hogy a sikertelenség miatt, de lehet, hogy csak nem találták helyüket a szavak világában.) Páran úgy vélték, a regények piaca betörhetetlen. Volt, akit egyszerűen elrabolt az élet, jött a munka, feleség, gyerek, és mire észbe kapott, évek óta egy szót sem írt le. Most sokukat felkerestem, és próbáltam újra írásra venni őket. Elcsábítani őket újra a papírra vetett szavak felé. Fokozatosan elkezdtem kapni az első kis történeteket, és olyan jó volt látni, ahogy ezek az emberek, akik valamikor a legnagyobb példaképeim voltak, írásban újra feltámadtak.

Mikor az iskolánk egyik tanára, Gellért Kis Gábor meghalt, nekem különösen megrázó volt, mert ő volt az egyetlen, aki olvasta majdnem minden online művem, legyen az képregény vagy regény, és mindig lelkesen beszélt róluk. Mai napig hihetetlennek tűnik, hogy, miközben közeli barátaimat sem tudom rávenni, hogy pár percet szánjanak a műveimre, neki mindig volt rá ideje.

Talán ezért is fogadtam meg, hogy mindent elolvasok és megmutatok másoknak, amit egy alkotótársam készített, mert egy író sem szabad elfelejtenünk. Nem lehet olyan, hogy nincsen időnk más alkotásával foglalkozni, mert nem hiszem, hogy van bármi a neten, ami fontosabb lehetne, mint egy barátom műve, amibe szívét-lelkét belevitte. A punk lehet, hogy halott, de az író él.

Fazekas Zsolt

ÁVF – Kapcsolatok Napja 2014

IKSZIKSZÍ – Az ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XVIII. évfolyam, 4. szám • Felelős kiadó: **Antal János** főigazgató • Szerkesztőbizottság: **Kőrösligeti Zsuzsa, Miklós Ágnes Kata, Németh Zsuzsa** • Felelős szerkesztő: **Karsay Marcella** • Felelősszerkesztő-helyettes: **Pirity Roberta** • Rozavezetők: Belsősegek: **Szöke Szilvia** Externálák: **Fodor Szabina** Arc: **Karsay Marcella** Nekem8: **Kovács Zsófia** Sport: **Szilágyi Szandra** Kerekasztal: **Fazekas Zsolt** Siker: **Szanyi Esztella**

Karrier: **Montvai Edit** Mappa: **Pirity Roberta** Kultúra: **Nyikos Orsolya** Újságírók: **Szöllös Gábor, Berta Zoltán** • Lektor: **Miklós Ágnes Kata** • Korrektor: **Schaum Zsófia** • Címlap: **Marton Katalin** • Online szerkesztő: **Pirity Roberta** • Marketing és Programszervezés: **Nyikos Orsolya** • Tördelés: **Németh Zsuzsa** • A szerkesztőség címe: **1114 Budapest, Villányi út 11-13.** • Tel.: **381 8153** • Web: **www.avf.hu/xxi** • E-mail: **iksziksz@avf.hu** • Nyomdai munkálatok: **Optima Print Kft.** • ISSN: **2064-1613**